

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila t. j. vse administrativne stvari.

Beligrad—Sofija—Carigrad.

Kakor smo že jeden pot bili omenili, je vprašanje zaradi balkanskih železnic bilo jeden glavnih vzrokov, da se je napravil tako globok razdor mej Rusijo in Bolgarijo. Rusija je v Berlinu na kongresu, ko so njeni nasprotniki imeli večino in je nemški kancelar kaj zvito postopal, pritrdila, da se gradé železnice na Balkanu v tej meri, da se zveže Dunaj s Carigradom in Solunom in tako slovanske balkanske dežele bolj pritegnejo v okrožje avstrijskega upliva. Po teh železnicah se bode vozilo ne le evropsko blago, temveč širila tudi zapadna kultura na vzhod. Ta kultura je pa nevarna slovanstvu, ker preti uničiti njegove svojstvenosti, običaje njegove. Nadejali so se pa v Peterburgu, da bodo balkanske države same spoznale, da te železnice jim ne bodo v korist ter da bodo že vedele kako preprečiti, da se ne zgradé. Zanašali so se lahko na lenost Turčije, ki se kaj težko odloči za kako tako večje podjetje, in pa na to, da Srbija in Bolgarija ne bodeta našli dovolj sredstev, da se železnice zgradé.

V Srbiji in v Bolgariji so pa po raznih spletkah dobili v roke krmilo ljudje, ki so se udali željam nasprotnikov Rusije ter so z vso silo pospeševali grajenje teh železnic, da tako s kulturnim zapadom stopijo v zvezo. Mnogo Srbov in Bolgarov se je izobraževalo v Parizu in v Heidelbergu, njih je torej oblizala zapadna kultura in ni čuda torej, da so se tudi naučevali za omenjeno podjetje, ne pomislivši, bode li v korist njihovi domovini.

Ruska stranka v obeh deželah je vedno nasprotovala grajenju omenjenih železnic, a je bila povsod kmalu odrinjena od državnega krmila. Odnosaji so v Sofiji postali tako napeti, da so ruski generali, ki so bili v bolgarskem ministerstvu, ostavili deželo. Rusi neso bili proti temu, da grade Srbi in Bolgari železnice, toda graditi bi jih morali tod, koder bi jim koristile, ne pa tod, koder bodo koristile le evropskim trgovcem, zlasti bogatim židom. Gledati bi bili morali, da se po železnicah bolj približajo Rusiji, osvoboditeljci in zaščitnici svoji. Dobro bi pa bilo, da bi si bili poprej napravili druge dobre ceste, katerih jim pomanjkuje, uredili reke

za plovbo in uravnali je, da bi jim ne delale škode ob povodnji.

Železnice dodelane so sedaj, ko je minulo 10 let. Podkar je Berolinski kongres uredil na novo balkanske razmere. Vsi evropski listi se bavijo s to zadevo, posebno pa ruski, kar je čisto naravno, ker Rusijo vežejo tesne zveze narodnosti in zgodovine z balkanskimi narodi. Zato hočemo malo omeniti, v kakem zmislu pišejo ruski listi.

Po mnenji ruskih listov bodo te železnice le škodljive slovanskim balkanskim narodom. Žalostno je že, kako so se gradile. Srbija in Bolgarija, zlasti prva zalezli sta do ušes v dolgove, od katerih obresti dobivali bodo Dunajski, Berolinski in Pariški židje, Srbija je popolnoma narodno-gospodarski spodkopana in se bode težko opomogla, tem težje ker bode sedaj ko vozi lokomotiva skozi deželo srbsko obrtnijo in trgovino začela izpodrivati tuja obrt in tuja trgovina. Slovanski rod donašal je velike žrtve v korist tujcev, ki so ga preslepili z gromovito besedo „kultura“.

(Konec prih.)

Krepka izjava.

Liberalni listi in celo uradni list (!) Celovski se hvalijo z najetimi in v tiskanih polah doposlanimi zaupnicami, katere pošiljajo nemškutarske občine deželnemu šolskemu совету. Da so take nemškutarske občine mej koroških Slovencev v manjšini, pokazala je zadnja volitev v Velikovci; vendar pa hočejo govoriti v imenu vseh koroških Slovencev, kakor se je od nekdaj godilo, da se je Dunajski vladi metal pesek v oči! V Velikovci zbrani slovenski volilni možje pa so sklenili, tej prevari jednokrat za vselej konec storiti. Njih 69 (devet odšlo jih je že prej domov) podpisalo je sledečo prošnjo na c. kr. dež. šolski совет:

„Preslavni c. kr. deželni šolski совет!

Občinski in krajni šolski zastopi nekaterih koroških sosesk so nasproti presl. c. kr. dež. šolskemu совету napravili ugovor zoper državna poslanca Kluna in dr. Gregorca, ki sta zagovarjala pravice koroških Slovencev zastran šol, in so objavili zaupnico c. kr. dež. šolskemu совету za njegovo dosedanje postopanje in uredbe v slovenskih šolah.

Glede tega, da omenjeni občinski in šolski zastopi ne morejo govoriti v imenu vseh koroških Slovencev, in glede tega, da se njih nazor: večinoma ne strinjajo z našimi željami, usojamo si podpisani volilni možje Velikovskega okraja zgoraj omenjeni zaupnici ugovarjati in ob jednem prositi: Vis. ces. kr. deželni šolski совет naj nam uravna šole po naših željah in potrebah in naj skrbi, da se bode naša mladina poučevala v slovenskem, maternem jeziku.

V Velikovci, 14. avgusta 1888.“

(Sledi 69 podpisov volilnih mož.)

Teh 69 mož predstavlja nam mišljenje večine prebivalstva v Velikovskem okraju. Kajti ko bi ne imeli zaupanja svojih občin, ne bi bili izvoljeni za volilne možje. Njim nasproti je stalo le 33 mož drugega mišljenja, torej še ne tretjina vseh volilnih mož celega okraja. Kaj potem štejejo izjave nekaterih občin, ki so slučajno v nemško-liberalnih rokah? Radovedni smo, ali bo Celovška gospóda tudi proti tako važnej izjavi oči in ušesa zatisnila? „Mir“.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 25. avgusta.

„Dresdener Nachrichten“ torej list, v katerem se navadno zagovarja politika kneza Bismarcka, objavile so članek, kako naj si Nemci zagotovijo bodočnost v Avstriji. Njim priporočajo, da naj pogojno priznajo češko državno pravo. To pa naj Nemci le hitro storé; kajti če bodo Madjari v denarni zadregi, bodo Čehom radi privolili državno pravo, katero se bodo dali plačati z gotovim denarjem in carinskimi ugodnostmi, kar se tem lažje zgodi, ker je skoro vsa velika obrt v nemških rokah, torej se Nenemcem ni treba dosti ozirati na nje koristi. Tudi ni uzroka, da bi cesarska vlada ne privolila v novo delitev Avstrije. Liberalni Dunajski listi se seveda vsi izražajo proti temu nasvetu, ki se pa najbrž ne bode tako hitro uresničil. Mi Slovenci bi tudi ne bili veseli, ko bi se uresničil, če se nam hkratu ne dovoli zedinjena Slovenija. Sicer bi prišli v popolnoma enak položaj kakor ogerski Slovani, ko so Hrvatje se pobotali z Madjari za avtonomijo ter Srbe, Slovake in Rusine pustili na cedilu. Naša osoda bi bila še toliko žalostnejša nego je osoda Slovakov na Ogorskem, ko-

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Svet je vsaj v jednom oziru prav pametno uravnan. Kdor nema časa niti denarja, da bi šel hladit se v letovišče, lahko tudi v Ljubljani ostane ter doma posluša, kako se ljudje po letoviščih za drag denar dolgočasijo ter hlade, vsaj letos, bolj nego jim je drago. Bela Ljubljana res nema dobre vode in so v tem oziru nikakor ne more primerjati z Gorenjsko, najmanje pa z Rakovico pod sv. Joštom, kjer je nekda najboljša pitna voda in kar je še več vredno, prav dobro vino in izvrstne postrvi vedno v izobilji. Vender pa ima naše glavno mesto hladu dovolj. Senčnati drevoredi, Tivolski gozd, razni vrtovi hlade te po dnevu, še bolj pa po noči, komur je pa to še premalo, potrudi naj se v nekoliko primitivno Kolesijo, ali pa v plavalnico na Ljubljani, v Koširjevo ali pa v kopelj „pri Slonu“ in če ne bode z vsem zadovoljen, našel bode vsaj to, da cene povsodi neso s komfortom v pravem razmerju.

Poleg hladu ima pa Ljubljana še jedno prednost. Dasi je o tem času precej prazna, ipak je vender še živahnejša, nego katero si bodi letovišče.

V Ljubljani izveš marsikatero novost, katera ne prodre v nobeno letovišče, kar mimogredé. Ugrabiš jo, kakor lastavica vitkega komarja. Meni je v tem oziru pretekli teden sreča bila izredno mila, čul sem veliko novic, žal, da mej njimi tudi taci, ki so me še neprijetneje zadele, nego poslednja imenovanja na Štajerskem in Koroškem, skoro tako, kakor Italijane nenavadni poraz pri Saganeiti.

Bil sem pred par dnevi v pivnici Ljubljanski. Pri sosedni mizi sedela sta dva kmeta, moža stare korenine. Bila sta, kakor sem iz njijinega govora posnel, tam nekje pri Čemšeniku doma, oba pa jako slabe volje. Kaj bi tudi ne? Občina bi bila rada praznovala štiridesetletnico cesarjevo. V ta namen želeli so kmetje, da bi imeli v nedeljo dopoldne ob 10. uri mašo v podružnični cerkvi ter poslali svoje može h gospodu župniku, da bi poslal kapelana maševat. Prošnja ta se jim je odbila. Prosijo nadalje, da bi morebiti g. župnik sam blagovolil priti maševat. Tudi tega ne! Maša v podružnični cerkvi se jim je kratko in malo odrekla. Možje na to zapreté, da pojdejo v Ljubljano pritoževat se. „Le pojdit, reklo se jim je, vam ne bo nič pomagalo.“ In res prišedši v Ljubljano, sta na merodajnem mestu prepričala se, da ja je že prehitel župnikov telegram in pro-

seči občini se maša ni dovolila. Komentara tu ne treba, napravil ga bodem tedaj, ko bodem zopet čul jadikovanje, da „vera peša“.

Še bolj kričeč slučaj pa sem poizvedel z Goriškega. Tiče se pesnika S. Gregorčiča. Nekaterih krogov skrajna nestrpnost je že veliko zagrešila proti njemu in prizadevala si na vse načine, greniti mu itak že trnjevo življenje. Najeli in hujskali so razne kritikastre, ščepali ga z leve in z desne, vznemirjali ga na razne načine, dokler se ni umaknil s svojega mesta. A neosnovana osveta še ni mirovala. Ker solučno čistemu značaju njegovemu neso mogli podtakniti, kar so nameravali, dosegli so po raznih potih in grdih spletkah, da se je ukazalo, da mora S. Gregorčič sv. mašo služiti pri zaprtih cerkvenih vratih in da se k maši ne sme niti pozvanjati.

Narod slovenski! Čuj, kako se postopa z ljubljencem tvojim, kako hoté moralično mrcvariti slavnega pesnika tvojega! Pa zakaj? Ali je mar drugi zvezek poezij njegovih tako posveten, tako pregrešen? Nikakor ne! Dr. Mahnič sam, v tem vprašanji torej klasičen svedok, ocenjuje jih v svojem „Rimskem katoliku“ najlaskaveje. Dr. Mahnič sam postal je na potu v Damask iz Savla Pavel in

likor so Nemci izobraženejši ter bi zaradi tega lažje na nas pritiskali.

Drugi mesec bode shod **avstrijskih knji-gotržcev** na Dunaji. Mej drugim se bodo tudi posvetovali o tem, da bi v zvezi z Dunajskim društvom časnikarjev in pisateljev „Concordia“ in z gremijem Dunajskih tiskarjev obrnili se do vlade, da bi se predelal tiskovni zakon, ki je že nad dvajset let star ter ne ugaja več sedanjim razmeram.

Vnanje države.

Srbski list „Odjek“ je dokazoval, da ločitev kraljevega zakona ne spada pred duhovski konsistorij, temveč pred veliko skupščino. Dotično številko so pa zaplenili in urednik se bode moral pred sodiščem zagovarjati zaradi razžaljenja kralja. Prebivalstvo ob turški meji se močno pritožuje, da roparji prihajajo zopet iz Turčije. Na Javoru so turški roparji neki napravili utrjen tabor.

Vse vesti, da kaka srednjeevropska velevalst skuša sprožiti zopet **bolgarsko** vprašanje, so najbrž neosnovane. Avstrija, Nemčija in Italija nikakor ne želé, da bi se začela kaka diplomatska pogajanja, ker tako od njih ni pričakovati uspeha. Njim tudi sedanj položaj v Bolgariji kolikor toliko ugaja. Ker tudi Rusija ne misli sprožiti bolgarskega vprašanja, ne bode se diplomacija z njim kmalu pečala, če se v deželi kaj posebnega ne zgodi. — Vojni minister bolgarski je odšel v Plevno ogledavat čete. Major Panica dal je svojo demisijo, ker je njegov nasprotnik Petrov imenovan podpolkovnikom. Knez neče demisije vsprejeti, Panica je pa neče umakniti. Ker ima Panica velik upliv v vojski, si bode vlada gotovo prizadevala obdržati ga. — Ministrijski svet je sklenil, da bode vlada odjenjala Turčiji zastran železnice Belovo-Vakarel ter bode pustila, da obrat prevzame bar Hirsch. Skušala bode pa pozneje, kako kupiti to železnico, kakor je že od neke angleške družbe kupila železnico Varna-Ruščuk. — Če je verjeti poročilom nemških listov, vlada hudo preganja roparje. V Tetevu so jih že 20, v Lompalanki pa 5 usmrtili, ravno toliko so jih obsodili v 7- do 15letno ječo. Roparji so največ Makedonci. V Bolgarijo prihajajo iskat dela. Če pa dela ne dobé, pa ropajo. Nam se dozdeva, da so ta poročila o roparjih malo pretirana.

V **Rumuniji** jako hitro grade trdnjave. Kakor ruski listi sodijo, so te utrdbे naperjene proti Rusiji, da bi jej zagradili pot na Balkan. Rumunija, katero so osvobodili Rusi, si jako prizadeva, kako bi jim delala ovire v kakej noveji vojni. Novo kraljestvo bode v prihodnji vojni s sovražniki Rusije se bojevalo proti svoji osvoboditeljici. Ruski listi se pa nadejajo, da jim Rumunija ne bode dosti škodovala s svojo vojsko.

Kakor se govori bode **italijanski** minister-ski predsednik Crispi odložil vodstvo ministerstva notranjih zadev, predno se zopet snideta zbornici, in bode imenovan nov minister notranjih zadev. Crispi ima pač dovolj posla z vnanjimi zadevami ter vodi notranje zadeve le zaradi tega, ker ni bilo lahko koga drugega dobiti.

Nemški cesar bode pohodil še letošnjo jesen več nemških vladarjev, koncem septembra pa pojde na Dunaj, od tod pa v Italijo. Dan odhoda pa še ni določen.

Braziljski cesar se je povrnil srečno iz Evrope v svojo domovino. Narod ga je v Rio de Janeiro z veseljem pozdravil. Cesar je pa tudi jako vesel, da se mu je spoznala najsrčnejša želja, to je, da se je odpravilo robstvo. Odpotoval je bil v Evropo s sklepom, da se ne povrne, če bi zbornica se še ustavljala odpraviti robstvo in res so se narodni zastopniki za njegove odsodnosti premislili in ustregli želji cesarjevi.

priznava, da so Gregorčičeve pesmi „prava poezija“, „klasične“, Gregorčič sam pa „nedosegljiv“ pesnik in stavlja ga celo nad Preširna. O jednej pesmi pravi dr. Mahnič mej drugim: In to vero, krščansko vero, kako živo nam izraža. — „Cvetje nebeško je to, ki ga zemlja ne more pognati, ako je ni nebo poljubilo in porosilo.“

Gregorčičevih poezij drugi zvezek torej ni povod novodobni tej inkviziciji. Kaj torej? Čujte in strmite! Prepovedali so pozvanje k maši, ukazali, da mora cerkev mej mašo biti zaprta, ker je Gregorčič pri narodu bolj priljubljen nego njegov vikarij, ker je pri Gregorčičevi maši bilo vedno mnogo pobožnih vernikov, sicer pa ne.

Rečena prepoved ni več v nebo kričeč greh, ampak najpreprostejši škandal in trikrat sramotno je to, da se kaj tacega dogaja z našim narodu, o katerem dr. Mahnič sam piše, „da ga ni morda pod solncem, ki bi bil tako čisto katolišk, kakor mi“, da se to dogaja nasproti tako čistemu značaju in nasproti takemu pesniku, kakor je Gregorčič. „Na njih delih jih bode te spoznali!“ pravi sv. pismo.

Da bi se iznebil teh žalostnih utisov, namenil

Dopisi.

S Krškega 24. avgusta. [Izv. dop.] V 192. številki cenjenega „Slov. Naroda“ nekdo iz našega mesteca opisuje slavnost cesarjevega rojstvenega dne in štiridesetletnega vladanja našega presvetlega vladarja, ki se je vršila 17 in 18. t. m. Dostojnost pač zahteva, pri taci patrijotičnih momentih v dopisih pustiti v miru osobne mržne do te ali one osebe — oziroma društva, kar se s pomenljivim proslavljenjem „Najviše osebe“ v državi nikakor ne strinja častno. Dopisniku ni bilo mar za stvar, ker drugače ne bi bil pred očmi imel, nekaterim osobam prikupiti se, druge pa pred svetom — in to po vsej krivici črniti. Malo častno je na tak neopravičen način zadovoljiti jedno k večemu dve nemerodajni osobi. Dopisniku tudi nista resnica in objektivnost sveta stvar, kajti drugače bi gotovo ne smel prezirati vse časti vrednih osob, ki so za celo slavnost — osobito šolsko, ki je bila izmej vseh najlepša, največ storile. Vprašam g. Boštjana: Mu je li znano, kdo je za šolsko veselico največ storil? Mari ni preblagorodna gospa Josipina Hočevanjeva darovala jedil za vse učence in učenke obeh Krških šol? Ni li dalje častiti g. Ivan Knavs, mestni vikarij podaril potrebnega vina in gospod Anton Jugovic, pek in meščan, kruha vsem šolarjem? Poleg teh je še cela vrsta dam in gospodov, ki so obilo darovali za pogoščenje otrok, kar se ve resnicoljubivemu dopisniku (?) itak ni znano.

Čudno se mi zdi, da g. dopisnik k dež., držav-nega poslanca in Krškega župana g. Pfeiferja govoru še ni dodal, da je zadnji v telovadnici Krške šole govoril nežnej mladini poleg slovenščine tudi v **nemščini**!

Se ve, to je malenkost, a latinsko petje pri slovesni sv. maši je velikanska pregreha! Dopisnik menda ne ve, da se na tak slaven dan po vseh večjih mestih in trgih — zlasti tam, kjer so c. kr. uradi, poje pri slovesni maši v latinskem jeziku, izvzemši avstrijsko himno!

Ravno tako bi g. dopisnik moral, ako že našteva imena nekaterih hišnih posestnikov in najemnikov, ki so svoje hiše okrasili in razsvetili, tudi imenovati še druge; kajti mnogo jih je, ki zaslužijo radi te malenkosti poprej imenovani biti — n. pr. Krški g. sodnik Gregorin, g. poštar Aussetz, Rum-prethova hiša itd.

Pri večernem banketu g. dopisnik imenuje več govornikov — in ne vemo iz katerih vzrokov (?) zamolči vse — razen jednega, namreč on omenja samo velečastitega g. okrajnega glavarja, da je govoril slovenski. So li vsi drugi govorniki govorili nemški? Jaz tega ne verujem. Preverjen sem pa, da sta izmej naštetih v dopisu gotovo govorila še dva v naščini, a ostali izvestno v tujščini.

Gospod dopisnik baje c. kr. komornika grofa Auersperga zamenil s Krškim poštarjem, ker prvi neki ni prav nič govoril, zadnji pa trikrat . . .

Nekaj časa sem se je že večkrat po javnih listih pisalo o „Krški požarni brambi“ pro et contra. Skrajni čas je že, da svet o tej prekristni in dobrodelni napravi izve resnico. To bi bil prezrl popolnoma, a ker omenjeni g. dopisnik hoče v svojem

sem se bil na Bled, pohodit kralja Milana. Ta pa je mej tem že ostavil gorenjski raj. Ugibalo se je mnogokaj, zakaj je tako hitro odkuril. Vi, gospod urednik, rekli ste, da deloma radi tega, ker je bil vsprejem tako „leden“. Dobro je bilo, da ste vmes utaknili izraz deloma, to je nekak „Sicherheits-ventil“. Jaz sem nagibe hitremu odpotovanju vse zasledil. Ledeni vsprejem ni bil brez nič. Tudi to je nekoliko uplivalo, da ni hotel biti prisoten pri cesarjevi slavnosti, kajti videl bi bil, kako narod proslavlja ljubljene vladarja, dočim je kje drugej malo drugače. Tudi to je bilo deloma. Glavni vzrok pa je bil ta: Milanu je mrzelo, da ni dobil na razpolaganje nobene vile, posebno rad bi bil imel Rittmayerjevo. Po volji mu tudi ni bilo, da ni imel nobene druge kočije, nego Mallnerjevo. Bivanje v gostilni mu ni bilo po godu, ker v „Louisenbad“ zahaja preveč ljudji, ki bi ga utegnili motiti pri njegovem vladarskem poslovanju.

Uzrok njegovemu brzemu odhodu torej ni bila jugoslovanska „Vila“, ampak katera si bode blejska vila in pa — kočija. S tem je temeljito rešeno prevažno vprašanje, zakaj je kralj Milan tako hitro krono in žezlo spravil v svoj kovček in ostavil krasni Bled.

zadnjem „nebodiga treba“ dopisu poveljništvo — oziroma celo društvo javno grditi in se tako rekoč norčevati z njo, moram to tudi javno zagovarjati. Naša požarna bramba je za Ljubljansko najstarejša na Kranjskem. Prvi njen poveljnik je bil spoštovani naš g. župan Pfeifer. Njemu je sledil gospod Rupert, ki društvo vodi že nad celih 12 let. Dolžnost prvega bi bila upeljati slovensko velevanje, Toda g. Pfeifer tega ni hotel iz raznih vzrokov napraviti — in tako tudi njegov naslednik iz istih vzrokov tega neče storiti. Da sta imela oba čisto prav, hočem dokazati v naslednjem.

Krško je v obče ubožno — in redki so pri nas možje, kateri bi mogli za javni blagor kaj uspešnega storiti. Imeli pa smo moža, kateremu mora Krško biti hvaležno, dokler bo stalo; kajti brez njega bi bilo naše mestice še dandanes jedno najslabših na Dolenjskem. Ta mož je bil pokojni g. Hočevanje! On je zidal velikansko šolo in jo podaril celemu Krškemu šolskemu okraju; dalje hišo za c. kr. urade in več drugih poslopij za uradniška stanovanja. S tem je Krško pridobilo mnogo. Ako bi ne imeli tacega vrlega dobrotnika mej seboj, bi danes tudi c. kr. uradov ne bilo na Krškem. Mar bi bila to malenkost kali za mesto? Poleg tega je pa ranjci gosp. Hočevanje podpiral vse dobrodelne naprave ne le v Krškem, ampak tudi po drugih krajih naše ožje domovine. Poslovna knjiga „Krške požarne brambe“ vsem nezadovoljnejšem lahko pove, da je g. Hočevanje s početka noter do svoje prerane smrti za brambo storil izmej vseh podpornikov največ. On ni daroval po par gold., temuč po več stotin na jedenkrat! Po njegovi smrti je to častno nalogo prevzela njegova preblaga gospa Josipina, katera v isti meri še današnji dan podpira našo brambo, kakor poprej njen blagi soprog! Brez Hočevanjeve obitelji bi po tem tacem „Krška požarna bramba“ nikdar ne imela toliko gasilno priprave, kakor je ima zdaj. Smelo smem trditi, da sta dve tretjini, kar ima požarna bramba vrednosti, od gosp. in gospe Hočevanjeve. — Ker se pa tema velikodušna dobrotnikoma in pokroviteljema vodstvo požarne brambe z upeljavo slovenskega veljevanja ni hotelo zameriti, je ostalo do sedaj pri starem. Poveljništvo, dobro vedoč, da bi potem koj izostale velikanske podpore, je vedno skušalo temu v okom priti.

Vsem tistim kričačem pa, ki za brambo store prav malo, ali čisto nič, bodi jedenkrat za vselej povedano, da je bila naša požarna bramba od začetka svojega obstanka in je še dandanes v popolnoma narodnih rokah!

Gospod Boštjan, z resnico na dan! V Krškem je še drugo staro društvo, namreč „uniformirana mestna straža“. Čemu tako molčite o velevanju tega zastarelega društva? Kaj ne, tam je vodstvo v pristno narodnih rokah; velevanje pa v čisti, klasični slovenščini??! Vi v vsem tem molčite, ker se bojite zamere; drugače bi bili gotovo nepri-stranski pisali in svetu povedali naravnost, da je pri nas na Kranjskem malo privatnih društev, ki bi tako bila naudahnena nasprotnega mišljenja, kakor ravna „Krška mestna straža“!

Toliko v obrambo. Ako bode pa treba, bode-mo pa še mnogo dodali „iz skritih kotov Krškega mesta“. Kdor kaj piše in polje v javnost, naj bode pred vsem objektivni, resnicoljuben in pravičen. „Suum cuique“!*)

Iz Idrije 23. avgusta. [Izv. dopis.] Kakor druga mesta, tako tudi Idrija ni smela zaostati gledé praznovanja štiridesetletnice in tudi ni zaostala. Malo kasneje seveda, toda „najboljše je vedno nazadnje!“ Po kakovosti bila je naša slavnost celo krasnejša, nego sosednega L., čeravno ne po množini, čemur so po krivi nevaležni sosedje. Pa bi bilo zares čudno, ko bi se ne bilo izvršilo vse tako fino, ko je imel na razpolaganje slavnostni odbor vse, kar je srce pozelelo. Ne le, da je slavno rudniško vodstvo prepustilo brezplačno gledališče, godbo, priredilo ognjemet itd., dovolila je županija odboru neomejen kredit, da pač uspeh ni mogel izostati. Poleg tega je ljudstvo na oklic odbora na večer dne 17. t. m. tako razsvetlilo in olepšalo hiše, da je bila res krasota. Žal, da je „Jupiter pluvius“

*) Na prošnjo dopisnikovo vsprejeli smo ta dopis neizpremenjen, dasi mislimo, da bi maša ne bila nič manj svečana in Bogu dopadljiva, ko bi se pri njej pelo slovenski in dasi imamo tudi glede nemškega poveljevanja svoje že večkrat izrečene nazore.

Uredn.

Dalje v prilogi.

tudi utikal nos svoj v slavnost našo in nam pokvaril nekoliko, toda le nekoliko vreme, rudarjem pa klobuke.

Slavnost začela se je dne 17. t. m. s slavnostno predstavo v gledališči. Otvorjena je bila predstava s krasnim „tableaux“, predstavljajočim vse narode Avstrije v narodnih nošah, zdrane okoli Avstrije. Z nautušenjem peli so gledalci v parterji in po ložah cesarsko himno. Po himni zadoneli so „živio“- in „slava“-klici po gledališči, da se je vse treslo.

Potem predstavljala se je „Marijana“ slika iz ljudskega življenja, francoski spisala Dennery in Mallian, poslovenil Davorin Hostnik. Igralo se je tako izvrstno, da ne vém, kdo zasluži več hvale, avtor igre ali predstavljavci. Čeravno je igra zelo dolga in je gledališče končalo še le ob 12. uri, poslušali so gledalci do konca zelo pazno in mirno, da, niti smejali se niso, kakor je bilo žalibog že mnogokrat pri resnih prizorih in je pri Vas v Ljubljani celo še zdaj običajno. Posamičnih ulog ne bom kritikal, omeniti hočem le predstavljalce glavnih ulog. Mej damami tekmovali sta zajlovorov venec gospica Minka in gospa Omanova (Marijana in Sofija pl. Anglemont). Obe imata prelepi ulogi, da lahko razvijata vso umetniško svojo nadarjenost. Čeravno sta ulogi jako težki, izpeljali sta omenjeni dami vse jako fino. Sofija pl. Anglemont očarala je občinstvo s svojo elegantno toaletto, igro in kretnjem, Marijana s srce pretresajočimi prizori. Stari flegmatiki, ki vedno spé pri naših predstavah, so — jokali. In Bertrand (g. V. L.), ki je trdil, da ima dobro srce, je mogel takej krotkež ženic vse zapiti — celo otroka?

Uboga Marijana! A vsega tega je bil kriv hudobni Rémy (g. F. Vončina) in Appiani (g. Kleč). Mej moškimi oglejmo si s prvo Appianija. Vitke rasti je g. Kleč, s sonornim, v visočini srce pretresajočim glasom. Maska je bila kaj izvrstna, igra pa dovršena. Ako omenim, da je g. Kleč prišel k nam na počitnice in si vse jedno to butaro naložil na rame svoje, moramo mu biti jako hvaležni, tembolj, ko je obljubil, da nas še obišče iz daljnega R. in gostuje v našem gledališči. Ako se pomisli, da je gostovanje pri nas jako slabo plačano (= 0), še tembolj. Hu! Še danes me pretrese, če se ga spominjam. Gosp. K., ki je sicer taka dobra duša, je mogel zatajiti tako svojo naravo? — Za danes hvala Vam g. K. za trud Vaš in požrtvovalnost s željo, da nas kmalu obiščete in Vas bodemo mogli občudovati v drugej ulogi.

Bertrandov zapeljivec, Rémy (g. Vončina), bil je povsem izvrsten. Starega igralca hvaliti, bilo bi nepotrebno, vsak vé, kake zasluge ima za dramatikom našo. Ko bi smel sploh kaj grajati, grajal bi le to, da je še celó po gledališči igral zapeljivca in ubozega Bertranda zapeljal. Theobald pl. Busiérés bil je v rokah našega F. Kosa — stara garda, kojega posebej hvaliti bi bilo tudi odveč; znan je že vsakemu dovelj kot „Nacelj“ v „Čevljarji baronu“. Nastopilo je še kacic 25 stativov in epizodistov, ki so vsi vrlo sodelovali, da je vsa predstava bila zares izvrstna.

Po gledališči bil je mirozov po krasno razsvetljenem mestu. Mirozova udeležilo se je vse potrebi-valstvo z rudarji novo uniformovanimi s svojimi „jamšaricami“.

Ob 10. uri drugi dan bila je slovesna sv. maša, koje so se udeležili vsi c. kr. uradniki rudarji in prebivalstvo. Razven tega zastopana so bila tudi društva: Čitalnica, veteransko društvo, žandarmerija, policija itd. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Zoper ponemčevanje slovenskih šol) sklenile so nadalje občine Soštanjaska okolica, potem trg Pilštajn, Zdole in Drensko-rebro, slednje 3 v Kozjanskem okraji, postavne korake, ter so že uležile dotične uloge pri deželnem šolskem совету, oziroma naučnem ministerstvu. — Sklepi teh občin so tem važniši, ker se tičejo troin četverorazrednic. Zatorej slava tem vrlim narodnim občinam!

— (Slovenski biciklistički klub) priredi povodom Sokolove 25letnice veliko dirko. Povabila bratskim društvom so razposlana. Natančnejši program se bode objavil.

— (Demonstracija na južnem kolodvoru.) Na južnem kolodvoru slavila se je včeraj 40letnica cesarjeva in tem povodom zahtevali so v

navzočnosti odličnega občinstva, osobito v navzočnosti mnogoštevilno zbranih častnikov nekateri mladiki, ko je igrala c. kr. vojaška kapela priljubljeno „O du mein Oesterreich“ — „Das deutsche Lied“!! Treba li še o tem komentara?

— (Dr. Schmiermaul,) doslej podžupanijski zdravnik v Djakovem, imenovan je mestnim fizikom in bólniškim zdravnikom v Brežicah.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi jutri v nedeljo 26. t. m., popoldne izlet na Vrhniko, kjer bode sodelovalo pri tamošnji slavnosti 40 letnice vladanja Njega Velečastva. — Gg. pevci zbirajo se točno ob 1. uri pri tabačni tovarni ter se odpeljejo pod društveno zastavo preko Brezovice na Vrhniko.

— („Obrtnika“) izšla je 4. številka z jako obilnim gradivom, tikajočim se obrtništva.

— (Vojaško.) Danes proti 11. uri dopoldne došel je iz Trsta v Ljubljano domači 19. lovski batalijon, iz Gorice pa 4. eskadron 12. ulanskega polka in 25. teška baterija. Jutri odrinejo vsi ti, kakor tudi 17. in 97. polk po državni cesti v Celje, od koder se vrnejo sredi septembra po končanih velikih vajah tretjega voja.

— (Jako potrebno razglasilo) mestnega magistrata se je včeraj objavilo vsem mesarjem in klavcem, da morajo imeti meso, kadar ga odpeljujejo, v čednih plahtah zavito, mesarski pomočniki in učenci pa, kateri meso po mestu raznašajo, morajo snažno oblečeni biti in ne smejo v okrvavljeni obleki okoli hoditi. Isto tako morajo meso le v snažnih posodah raznašati. Prepovedano je tudi, dovažati živino z zvezanimi nogami. Vsak prestopok bode mestni magistrat strogo kaznoval. Ta razglas je bil zelo potreben, ker nekateri „mesarski mojstri“ so dosedaj pač premalo gledali na svoje pomočnike in učence, kateri včasih v krvavi in umazani obleki meso raznašajo, tako, da se gnusi, ko jih kdo vidi. Po družih večjih mestih imajo mesarski pomočniki in učenci bele jopiče in kakor sneg bele predpasnike, kar menimo, da bomo z naprej tudi v Ljubljani videli, saj je znano, da naši „mojstri“, kadar gre za mesarsko čast, ne gledajo na par novcev.

— (Smrkavi konji.) Nek tukajšnji posestnik iz Kurje vasi je imel 4 konje, kateri so bili, kakor je pokazalo živinozdravniško preiskovanje, vsi smrkavi. Konji so bili takoj pobiti, hlev in vse drugo, s čimer so prišli konji v dotiko, je pa dal magistrat razkužiti, kakor to velevala § 29. o živinskih kužnih boleznih.

— (Ulanska eskadrona,) ki je prišla v Ljubljano k vojaškim vajam, morala bode dlje časa tukaj ostati, ker je nekaj konj smrkavih.

— (Cvetoča jablana) Na Skubičevem vrtu na Žabjaku je jablana, ki je na jedni strani v cvetji, na drugi strani pa ima jabolka.

— (Kantinsko obrt) v novi vojašnici po delilo je vojno ministerstvo hišnemu posestniku g. Goljašu.

— (Konkurz) napovedal je tukajšnji krojaški mojster J. Lasetzky.

— (Perenospera ali strupena rosa) dela letos veliko škodo v vinogradih na Dolenjskem in Štajerskem. Bati se je prav slabe letine, ker grozdje ne more dozoreti, ako listje prerano odpade. Tudi v Vipavski dolini, kjer lani ni bilo čuti o tej trtni bolezni, prikazala se je letos zopet tako obilno, da vse perje že zdaj veni. Škoda je tem večja, ker je baš letos trsje obloženo z grozdi in se je obečala prav dobra vinska letina.

— (Iz Višnjegore) se nam piše: V petek dne 24. t. m. začelo je goréti v Višnjigori ob 7. uri zjutraj pri posestniku A. Zajci. Posrečilo se je vender kmalu udušiti ogenj in tako odvrniti grozno nevarnost za vse mesto. Zažgali so — kot po navadi — otroci! Zgorela je le postelj, nekaj obleke in orodja.

— (Razpisano) je mesto pristava pri okrajnem sodišči v Brežicah. Prošnje do 10. sept. t. l.

— (Razpisana mesta.) Razpisano je mesto davkarskega višjega nadzornika, eventualno mesto nadzornika na Kranjskem. Prošnje v štirih tednih. — V Postojnskem okraji razpisane so: Služba učitelja in vodje v Subarji. Plača 450 gld., priklada in stanovanje; služba učitelja na paralelki četvero-razrednice Postojnske. Plača 400 gld.; službe družega učitelja v Slavini, Hrenovicah in Vremah. Plače 450, 400 in 400 gld., v Slavini in Hrenovicah tudi stanovanje. Prošnje do 4. septembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. avgusta. S cesarskim patentom sklicujejo se deželni zbori na 10. dan septembra, tudi odloženi deželni zbor gališki.

Monakovo 25. avgusta. Cesar avstrijski pripeljal se semkaj. Vsprejela ga je Gizela.

Rim 25. avgusta. „Opinione“ javlja, da odpluje dne 25. t. m. večje brodovje italijansko v Levante. „Opinione“ dostavlja, da bode ta nepričakovani odhod povod mnogim komentarom. Ako nešmo slabo poučeni, hoče vlada s tem, da odstrani brodovje od italijanskih obalij, pokazati svoje popolnoma mirovne namene glede vnanje politike.

prinaša v 16. številki naslednjo vsebino: Kultura in Avstrija. — Kulturni program. — Rušitelji ustave. — O razmerah v Galiciji. — Psoglavci. Zgodovinska slika. Česki spisal Alojzij Jirásek. Poslovenil Vacerad. (Dalje.) — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravnistvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., poluletno 1 gld. 40 kr., četrtletno 70 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—195)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

21. avgusta.

Pri Slonu: Wilfan iz Trsta. — Picoli iz Trsta. — Šliber iz Sele. — Ertl iz Budimpešte. — Clemens iz Gradca. — Rotter z Dunaja. — Bonett iz Malega Lošinja. Hariag iz Ptuja.

Pri Malici: Bogdan z Dunaja. — Schneider z Dunaja. — Schwarz iz Broterode. — Schmiedberger iz Monakovega.

Pri avstrijskem cesarju: Petrič iz Krškega.

Umrli so v Ljubljani:

23. avgusta: Albert Macal, umirovljeni orožniški vodja, 54 let, Trnovski pristan št. 8, za plućnico. — Gustav Rasp, računski praktikant, 20 let, Kolodvorske ulice št. 8, za vnetjem možganov.

24. avgusta: Avgust Wagner, agentov sin, 6½ leta, Turjaški trg št. 1, za davico. — Albina Grajzar, kondukterjeva hči, 14 let, se je v starem gledališči obesila v deželnej bolnici.

23. avgusta: Ludvik Žnidaršič, posestnikov sin, 11 ur, za oslabljenjem.

21. avgusta: Anton Mlakar, gostač, 63 let, za otekanjem jeter.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. avg.	7. zjutraj	739.1 mm.	11.6°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	737.0 mm.	22.8°C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	736.5 mm.	16.6°C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 17.0°, za 1.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.35	82.05
Srebrna renta	82.60	82.80
Zlata renta	111.80	112.00
5% marčna renta	97.70	97.95
Akcije narodne banke	871.00	870.00
Kreditne akcije	312.40	314.90
London	123.60	123.60
Srebro	—	—
Napol.	9.79	9.78 1/2
C. kr. cekini	5.88	5.88
Nemške marke	60.32 1/2	60.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168
Ogerska zlata renta 4%	101	30
Ogerska papirna renta 5%	91	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	20
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI
je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik.
Mala 8^a, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Poezije SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld.,
s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr.,
s pošto 5 kr. več. (439—28)

Naročila se najlažje izvršujejo po poštnih nakaznicah.

FRAN DEŽMAN,
knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

ŽELODCEVA ESENCA lekarja Piccolija v Ljubljani.

ni nikakor sredstvo, ki skoraj raztrga črevesa in
sili naravno njih delovanje! Marveč ta esenca je po-
lajševalna, pa vender gotova, uspešna pomoč, ki le-
podpira naša notranja telesna delovanja in tedaj ne
škoduje črevesom nikdar, če bi se še toliko časa
zauživala. Ona ozdravlja vse obolenosti želodčeve in
telesne, vranične in jetrne bolezni, kakor posebno
zlatilo, vsako telesno zaprtje, vodenico, dolgotra-
jajočo drisko vsled pokvarjenih čreves, in je povrh
najuspešnejše sredstvo zoper gliste pri otrocih. —
Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic
za 1 gld. 36 kr., poštne stroške trpe p. n. naročniki.
V steklenicah po 15 kr. dobiva se v skoro vseh le-
karnah na Štajerskem, Koroškem, v Trstu, na Primor-
skem, Tirolskem, v Istri in Dalmaciji. — V Rudol-
fovem se dobiva v lekarni Rizzioli-jevej. (208—22)

Išče se deček,

ki bi se hotel učiti barvarije. — Kje? pove iz prijazno-
sti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (563—2)

Marseillsko žolco,

najhitrejša, vsekako najsigurnejša in najpri-
prostejša sredstvo

za čiščenje in zboljšanje vina

ima vedno (562—1)

A. Hartmann v Ljubljani.

Pisarna: Hotel Evropa.

Navod, kako se rabi, razpošilja se zastonj.

Vožne karte in vožni listi

za Ameriko.

Kraljevo belgijski poštni parniki

„Red Star Line“ iz Antwerpena naravnost
v New York in Philadelphio.

Koncesijonirano od vis. c. kr. avstrijske vlade.

Pojasnila daje jako rado:

koncesijonirano zastopstvo

na Dunaji, IV., Weyringergasse 17:

Ludovik Wielich,

ali

Ivan Kosar, gostilničar pri „Bavarskem dvoru“ v Ljub-
ljani, P. Jaklitsch v Kočevju, Josip Strasser v
Inomestu. (175—20)

SKLADIŠČE

FILIP TIČHO v BRNU

Zelny trh št. 21 in Radničná ulice št. 17.

Brnsko
zimsko blago za obleko,
izvrstne baže,
135 cm. široko, čista volna.
Za celo moško obleko.
Gld. 5.—.

Blago za ženske obleke,
naj ovejše in najelegant-
nejše, za jesensko in zim-
sko sezono, 100 cm. široko.
Za 1 obleko 10 metrov
gld. 4.50.

Domače platno
vkupe 30 vatlov.
1 kos $\frac{1}{4}$ gld. 4.50.
1 kos $\frac{1}{2}$ gld. 5.50.

Noppe-loden,
čista volna,
najnovejša za jesensko in
zimsko obleko.
Za 1 obleko 10 metrov
gld. 3.—.

Rumburško likovano
statvino platno
 $\frac{3}{4}$ široko, zlasti za moško
perilo pripravno.
1 kos 30 vatlov gld. 6.50.

Ženske srajce
iz dobrega šifona ali moč-
nega platna, s širokimi čip-
kami, zadostne velikosti
6 kom. gld. 3.75.

Rumburški ôksford,
(pristne barve)
v najnovejših vzorcih,
1 k. 30 vat. la. baže gl. 6.50.
1 k. 30 vat. gl. 4.50.

Ostanek
posobne preproge,
10—12 metrov dolg, — v
vseh barvah,
le la. baže gld. 3.50.

Sternberški KANEVAS
1 vatel širok,
v vseh barvah, progast in
križast, gar. pristne barve.
1 k. 30 vat. gl. 5.—.
1 k. 30 vat. la. baže gl. 6.—.

Zimsko
žensko ogrinjalo,
 $\frac{3}{4}$ dolgo, čista volna, gl. 2.
Double-Velour-ogrinjalo,
 $\frac{10}{16}$ dol., čista volna, gl. 3.25.

ŠIFON,
jako dobre baže, posebno pri-
praven za moško, žensko in
otroče perilo.
90 cm. širok, 1 kos 30 vatlov.
Ivrte gl. 4.50, Ilvr. gl. 5.50,
Ilivr. gl. 6.50 in 7.50.

Modni barhant
v najlepših vzorcih za obleko.
sme prati, za kar se jamči, 60
cm. širok. 10 met. gld. 3.50.
Valerijna flanela,
najnovejša za obleke,
10 metrov gld. 3.80.

(2) **Uzorci in ceniki na zahrevanje** (5.5)
zastonj in franko.
Razpošilja se proti poštnemu povzetju.

Čudež sedanjosti!

Najboljša in naj-

v remontoir obliki

Samo 4 gld.

Mesto gld. 15.—.

10letno jamstvo za svetilno
moč kazalnice.

Ta z devetimi zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami premijovana ura
ima polirano okrožje iz bakraste zlatokovine, narejeno prav po zgornjem narisu s
patentovano strokovnostekleno kazavnico, ki ima čudovito lastnost, da v zavsem
temni noči

sveti svetlo kakor mesec.

Poleg tega ima zvončno budilo, ki se lahko nastavi na kateri čas kdo hoče,
ima dva bronasta uteža. Ker jej je cena, uštevši leseni zabojček, v katerem se
odpošlje, le 4 gld., reci: štiri goldinarje, more vsakdo omisliti si tako izvrstno,
trajno uro, ki je kras vsakemu stanovanju. — Razpošilja proti gotovemu denarju
ali c. kr. poštnemu povzetju

Exporthaus I., „Zur Kaiserin Maria Theresia“, Wien, Weissgärber,
Kriegergasse II, Parterre, Thür 5, Wien. (541—5)

cenejša angleška

ura z nihalom!

Samo 4 gld.

Mesto gld. 15.—.

2letno jamstvo, da ura
dobro gre.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

po nizkej ceni.

FRAN CHRISTOPH-ov (474-12)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno pripo-
roča, kdor hoče **sam lakirati** tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo.
— Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje
samo svet). — **Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v Ljubljani pri
FRANU LUCKMANN-U. izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega
svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Motenje prebavljenja

(pomankanje slasti, slabo prebavljenje, zgaga
i. t. d.), **počasno menjavo snovi** in njih na-
sledke (zabasanje, napenjanje, glavobolje, trdo-
vratno glavobolje, zlato žilo) ozdravi **Lipp-**
mann-ov Karlsbadski šumeči prašek, naše najboljša
domača zdravilo. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in
po 2 gld. v lekarnah. (636—10)

J. ANDĚL-a
novoliznadeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-
ljince, prešičke, ptične črviče, sploh vse žu-
želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od
žuželkine zalege **ne ostane nobenega sledu.**

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-a,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikanská) ulice 13,
v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Slibarji, trgovcu na
Dunajske cesti št. 9.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po
plakatih. (438—5)

➡ Za najboljše priznani ➡
(Patent STRAKOSCH & BONER)

stroji za pranje in ovijanje, valjavnice za perilo (monge)

najnovejša konstrukcije,

za domačo rabo, hotele, kopeli i. t. d. i. t. d. i. t. d.

Dalje **mlatilnice**, katere gonijo konji in voda, dalje
take, ki se gonijo z roko in geplom, **rezilnice za**
krmo in plugi, raznovrstni **trieri**, **mlini za debelo moko** in
tlačilnice za sadje, **vinske stiskalnice** in **stiskalnice za**
ovočje, **mreže za obiranje grozdja**, **rezilniki za repo**,
šivalni stroji in **proti ognju in ulomu varne blagajnice**
najboljših fabrikacij, dobé se v največji izberi in po najnižji tovarniški ceni pri

FRANU DETTER-JI,

v Ljubljani, na Starem trgu hiš. št. 1, nasproti železnemu mostu.

Svarilo!

Nekaj časa klatijo se tuji agentje po našej in po sosednjih deželah in
usiljujejo gospodarjem in posestnikom za drag denar stroje, ki neso za
rabo, svarim torej velečastito p. n. občinstvo, ki stroje potrebuje, pred takimi ljudmi, katerih
ne poznajo, in so celo tako predrzni, da trdijo, da sem je jaz poslal.

Jaz imam specijelno le agenta **Janeza Grebena**, ki ima moje legalizovano
pooblastilo, ter ga pokaže, če se zahteva, priporočam torej, da se zaupno nanj obračate, in
če to ni mogoče, pa naravnost na mene. (417—7)

Popotniška gostilnica

v Lescah pri Bledu „Pri Triglavu“ s popolnoma opravljenimi 17 sobami in s prostori za gostilno, pokritim kegljiščem, vrtom, s posebnim zavsem opravljenim velikim salonom, ledenico in stajo, odda se za več let s pogodbo v najem, oziroma tudi na račun. Kaj več se izve pri lastniku Janezu Golias-u na Št. Peterski cesti št. 66 v Ljubljani. (564—1)

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. **Edvard Benedičič**, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

C. kr. priv. fabrika za izdelovanje zarezanih strešnikov

v Zilski dolini na Koroškem

priporoča svoje (293—18)

patentovane vstricne zarezane strešnike,

ki so najbolj bili odlikovani na keramični razstavi v Parizu.

Slové že daleč po svetu,

ker so posebno lahki, solidni, léní, po ceni in ker najmanj trpé od snega in mraza.

Poroštvo za tri leta.

Ž njimi krijejo že po Laškem, Švicarskem, Francoskem, Nemškem in celo po Ameriki.

Fabrika je za vso avstro-ogersko državo lastnica Konstanškega patenta za izdelovanje zarezanih strešnikov, potem vseh patentov za izdelovanje Schmidheinijevih zarezanih strešnikov, kakor tudi Passavant-patenta.

Proti posnemalcem in ponarejalcem se bode po smislu patentnega zakona najostreje kazenski postopalo.

Fabrika izdeluje tudi najboljše vrste

zidarsko opeko, žlebaké, steklene zarezane strešnike in strešna okna.

Glavno zastopstvo in zalogo za Kranjsko, Reko, Trst, Gorico, kakor tudi za vso Primorsko, Istro, Goriško in Dalmacijo imata

F. P. VIDIC & Comp., v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 9.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja
je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno pa onim**, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kečar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjene starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJI“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno (233—44)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

C. kr. priv.

prva avstrijsko-ogerska tovarna za harmonije

Al. Hugo Lhota v Kraljevem gradcu

priporoča svoje harmonije, ki so na najboljšem glasu, po najnižjih cenah (elegančni harmonij za salon, iz orehovega lesa, 3 sprem.) po 70 gld. in višje ter je razpošilja franko na vse železniške postaje avstro-ogerske države.

Velečastiti duhovščini in p. n. častitim učiteljem tudi na mesečne obroke po 5 gld., zadatja (na obroke) le 10 gld. — Permanenčna razstava nad 100 harmonijev najnovejše konstrukcije. — Ilustrovani ceniki gratis in franko. — Jamstvo za pet let. (507—10)

Za čas stavbe

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, štorje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove. (224—27)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in pluzne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zvirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju: (130—24)

Moške srajce, bele in barvaste, komad 1a. gld. 1.50, 11a. gld. 1.20.	Letno grebenasto blago za moške obleke, najmodnejši dessins, 6-5 metrov gld. 3.—.
Delovske srajce iz dobrega oksforda, — 3 komadi gld. 2.—.	Ženske srajce, vezane, — 3 komadi gld. 2.50.
Moške gače iz barhanta ali platna, 3 pari 1a. gld. 2.50, 11a. gld. 1.80.	Ženske srajce iz močnega platna z zobci, — 6 komadov gld. 3.25.
Suknene kape za moške in dečke, — 6 komadov gld. 1.20.	Ponočni korseti iz šifona, bogato okinčani, — 3 komadi gld. 1.80.
Moške kratke nogovice, bele ali barvaste, pletene, — 6 parov gld. 1.10.	Spodnja krila iz surovega platna, šifona in rouges a, — 3 komadi gld. 3.—.
Pot sesajoče kratke nogovice, iz svilnatega finisha, — 12 parov gld. 1.20.	Ženski predpasniki iz oksforda, kretoma ali surovega platna, 6 komadov gld. 1.60.
Popotni plaidi, 3-50 metra dolgi, 2-60 metra široki, komad gld. 4.50.	Ženske nogovice pletene, — bele in barvaste, — 6 parov gld. 1.50.
Blago za moško obleko, modno, 3-10 metra, 1a. gld. 5.50, 11a. gld. 3.75.	Ženske nogovice sesajoče pot, iz svilnatega finisha, 6 komadov gld. 1.20.
Blago za ogrtače, fino, najmodnejše barve, — 2-10 metra gld. 6.—.	Mohairski glavni robci v vseh barvah, — 5 komadi gld. 1.20.
Normalne srajce in hlače iz fine volne, Jägerjeva sistema, — komad gld. 3.50.	Foilski glavni robci, lepi dessins, — 6 komadov gld. 1.20.
Reformsko normalno perilo (sesajoče pot, srajca ali hlače, po gld. 2.—.	Letni Jersey-jopiči iz čiste volne, v vseh barvah, komad gld. 2.50, tamburiran gld. 4.—.
Gumijevo perilo, 2 para manšet, 2 stojala in 2 zavibana ovrtnika, gld. 2.50.	Žepni ropci z barvastimi kraji, dvantustorica za gošpode gld. 1.20, za dame gld. 1.—.

Uzorci
zastonj in franko.

!Važno za dame!

Moje slavnoznane

volnene potne podložke (Wollschweissblätter)

brez podlage, ki nikdar ne pusté, da bi nastali madeži od potu na obleki, ima **jedini v zalogi v Ljubljani** gospod

J. S. BENEDIKT, „zur Spinnerin am Kreuz“.

Cena: Par 30 kr., 3 pare 85 kr. — Prodajalec na drobno dobé rabat.

Frankobrod na O., v avgustu 1888.

(534—4)

Robert pl. Stephani.

Za lovsko sezono!

Največja izber orožja z jamstvom, da je dobro in da dobro strelja, kakor: **Lovske in salonske puške, revolverji**, ravno tako tudi mnogo za lov potrebnih priprav ima **po ceni** (531—4)

Fran Kaiser,

puškar in prodajalec orožja,
Ljubljana, Selenburgove ulice.

Tudi se popravi hitro in po ceni izvršujejo.

Jedini slovenski ilustrirani saljivi list.

ROGAČ

izhaja po dvakrat na mesec

ter stoji 478—12)

3 gld. 20 kr. celo leto,
1 gld. 60 kr. pol leta.

Uredništvo in upravnistvo v Narodni Tiskarni.

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(223—27)

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem

na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarejo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna strgulja, škarje za gošenice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladice, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesna četka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

Priporočljivo za zasobnike in krčmarje na deželi!

Pivo v steklenicah,

eksportno pivo, ki se dolgo ohrani, in

močno pivo (dvojak)

iz pivovarne bratov Koslerjev, v zabojih po 25 in 50 steklenic.

A. MAYER-jeva

zaloga v Ljubljani. (243—16)

Pravým pokladem

pro nešťastné oběti sebeprznění (onanie) a tajných prostopášnosti jest výtečné dlo:

Dra Retau-a

Sebeochrana.

České vydání po 80tém vydání německém. S 27 vyobrazeními. Cena 2 zl. r. m. Čti je každý, kdo trpí strašnými následky této nepravosti, upřímná poučení jeho zachrání i co rok na tisíce nemocných od nedovratné smrti. Lze je dostati u nakladatelské firmy „Verlags-Magazin R. F. Bierey“ v Lipsku (Sasko), Neumarkt 34, jakož i v každém knihkupectví. (397—13)

Za malo trgovino išče se ter takoj vsprejme neoženjen (558—3)

knjigovodja,

ki govori slovenski in nemški. — Treba je tudi primerno kavejo uložiti. — Doslužen računski vodja vojaški ali štabni podčastnik ima prednost. — Dotične ponudbe pod „M. 1000“ naj se pošiljajo upravnistvu „Slov. Naroda“.

Umetne

(152—50)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja i. t. d.

lepe

lončene peči

po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (440—19)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

C. kr. priv. tovarna za

portlandski in hidravlični cement ALOJZIJA PRASCHNIKER-ja

Ustanovljena leta 1854.

v Kamniku na Kranjskem.

Ustanovljena leta 1854.

Glavna zaloga v Ljubljani pri g. F. P. VIDIC-u & Comp.,

Slonove ulice št. 9.

Priporoča p. n. gg. stavbenim mojstrom, arhitektom, stavbenim podjetnikom itd. svoj **hidravlični cement** (roman cement) in **portlandski cement**, po kakovosti vedno izvrsten in enakomeren, ter **janči** za večjo trdnost, kakor je predpisana v pravih družtv avstrijskih inženjerjev in arhitektov. — Ta cementa sta tudi zaradi tega posebne koristi p. n. naročnikom, ker sta svojstveno mnogo lažja, nego izdelki večine ostalih cementnih tovarn, zaradi česar je za jednako množino cementnega zidovja ali morda treba veliko manj tega cementa gledé teže. — Tudi priporočamo lepe in zelo trajne mozajiske plošče, brušene in likane, v najraznovrstnejših obrazcih, in jednobojne plošče od portlandskega cementa, črne, rdeče, naravnobarvene itd. za polaganje tlaka v cerkvah, po prehodih, vezah, na verandah, po hodnikih, v hlevih itd., klajna korita, okraske in sobe, cementne cevi itd. (354—15)

Blagovoljna naročila se najnatančneje in najtočneje izvršujejo ter jih vsprejema glavna zaloga v Ljubljani pri g. F. P. VIDIC-u & Comp., Slonove ulice št. 9.

Novo!

Priporočamo vsem gospodinjam po nas novo uvedeni in po preskušenej metodi napravljeni

Tschinkel^{nov} kavin zdrob

Novo!

v okusnih, jako praktičnih pušicah.

(508—6)

kot najboljši, najkrepkejši in zaradi tega tudi najcenejši dodatek k bobastej kavi.

Novo!

SCHÖNFELD.
LOROSITZ.

Avg. Tschinkl-a sinovi,

DUNAJ.
LJUBLJANA.

Najstarejša trvdka za kavine surogate cele države.

Novo!